

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 171. szám

2007. március

Az ötvös

Egy csapat nő a Bibliát tanulmányozta együtt. Mikor elérkeztek Malakiás könyvéhez, a harmadik fejezetben találkoztak egy verssel, amely ezt mondja:

"Leül az ötvös és megtisztítja az ezüstöt".

Ez a vers teljesen lenyűgözte az asszonyokat, és azon gondolkodtak, hogy vajon mit fejez ki ez az állítás Isten természetéről. Az egyik nő felajánlotta, hogy utána néz, hogyan tisztítják az ezüstöt, és majd a legközelebbi alkalmon megosztja a többiekkel.

Azon a héten ez a hölgy felhívott egy ötvöst, és megbeszélte vele, hogy elmegy megnézni munka közben. Nem említette neki, hogy milyen célból akarja megnézni, azon túl, hogy egyszerűen kíváncsi a tisztítási folyamatra.

Miközben az ötvöst nézte, a férfi megfogott egy darab ezüstrudacskát, tűz fölé emelte, és hagyta, hogy felmelegedjen. Közben magyarázta, hogy ahhoz, hogy az ezüst tiszta legyen, a tűz kellős közepébe kell tartani, ott, ahol a lángok a legmelegebbek, hogy a szenny kiégjen belőle.

A nő elgondolkodott a képen, amint Isten egy ilyen forró helyen tart bennünket, aztán felelevenítette az igeverset: "leül az ötvös és megtisztítja az ezüstöt". Megkérdezte hát a férfit, hogy igaz-e, hogy az ötvösnek a tűznél kell ülnie az ezüsttisztítás teljes ideje alatt. A férfi igennel válaszolt, és elmagyarázta, hogy nemcsak, hogy ott kell ülnie és tartania kell az ezüstöt, de a szemét is rajta kell tartania egész idő alatt. Mert ha az ezüst a kelleténél akár csak egy perccel is tovább marad a lángok között, megsemmisül.

A nő egy rövid ideig csöndes volt. Majd megkérdezte: "Honnan tudja, hogy mikor teljesen tiszta az ezüst?" Az ötvös mosolyogva így válaszolt: "Ó, az nagyon egyszerű - amikor látom magamat benne."

MÉGIS

AZ EMBEREK ESZTELENEK, KÖVETKEZETLENEK ÉS MAGUKBA FORDULNAK.

Mégis szeresd őket!

HA JÓT TESZEL, MEGVÁDOLNAK, HOGY ÖNZÉS ÉS HÁTSÓ GONDOLAT VEZÉRLI CSELEKEDETEIDET.

Mégis tégy jót!

HA SIKERES VAGY, HAMIS BARÁTOKAT ÉS IGAZI ELLENSÉGEKET KAPSZ.

Mégis érhé célt!

A JÓ, AMIT MA TESZEL, HOLNAP MÁR FELEDÉSBE MEGY.

Mégis tedd a jót!

A BECSÜLETESSÉG ÉS ŐSZINTESÉG SEBEZHETŐVÉ TESZ.

Mégis légy becsületes és nyílt!

AMIT ÉVEK ALATT FELEPÍTESZ, LEROMBOLHATJÁK EGY NAP ALATT.

Mégis építs!

AZ EMBEREKNEK SZÜKSÉGÜK VAN SEGÍTSÉGRE, DE HA SEGÍTESZ, TÁMADÁS ÉRHEK.

Mégis segíts!

A LEGJOBBAT ADD A VILÁGNAK, AMID CSAK VAN, S HA SÉRTÉST KAPSZ IS ÉRTE CSERÉBE,

Mégis a legjobbat add a világnak, amid csak van!

Az üres hely

Feri kényelmetlenül ült a padban. Furcsa! Azt gondolná az ember, hogy jobban elfér, ha hiányzik a szomszédja, és annak az üres fiókjába is tehet valamit. Tegnap úgyse fértek össze, és most Miska hiányzik. De Ferinek csak az volt az első gondolata reggel: „Nagyon helyes, legalább nem is látom.” Aztán egyre szokatlanabb lett számára a dolog. Mert Miska soha nem hiányzott még, mióta csak ismerte. Furcsa volt, hogy a tanító bácsi kérdez valamit, és Miska nincs a jelentkezők között. Előfordul, hogy csak Feri jelentkezik. Sokkal jobb volt versenyezni, melyiküknek jut előbb eszébe a felelet. De sebjaj, holnap majd megint úgy lesz, addig meg ki lehet bírni.

Másnap megint egyedül ült Feri a padban, és még rosszabb volt Miska helyére nézni, mert tudta már, hogy milyen beteg. Minduntalan a piros alma meg a „Pál utcai fiúk” jutottak eszébe. Két szép piros almát vitt tízóráira. Azért kettőt, mert az egyiket Miskának szánta. De aztán belebújt valami, és mégsem adta oda. Később meg eltűnt a fiókjából. S akkor Miskát fogta gyanúba. Gonosz kedve telt benne, hogy elpirul, védekezik. Pedig Feri nagyon jól tudta, hogy nem ő volt. Kerék Marci volt, az osztály torkosa. Mégis Miskát húzta. S ilyen volt a „Pál utcai fiúk” története is. Már odaigérte Miskának a könyvet, és azért vitte el az iskolába, hogy neki adja. Hogy aztán mi jutott eszébe, miért kezdte sértegetni, miért huzakodott, hogy ő nem akarja kedves könyvét rongyosan, mocskosan viszontlátni, azt Feri nehezen tudná most már megmagyarázni magának. Kötekedő kedvében volt. És Miska olyan szomorúan nézett rá, olyan szomorúan.

- Katona, te sem tudsz már semmit, mióta Bodnár Miska hiányzik, - hallatszott a tanító bácsi hangja. Feri fölrezzent. Nem figyelt a kérdésre, hogyan is tudott volna felelni. Ó, az az üres hely! Csak ott ülne már Miska egészségesen!

Miska? Szegény nagyanyó könnyes szemmel tördelte a kezét az ágya mellett, és nemigen tudott vele mit kezdeni.

- Ez is elmegy az apja meg az anyja után – sírdogálta tehetetlenül.

Nagyon megfázott a Miska gyerek. Nem

vigyázott magára. Olvadt a hó, sütött a nap, a cinkék diadalmasan fújták tavaszi nótájukat: „Nyitni kék! Nyitni kék!” Miska papírhajót úsztatott a hólépatakon. Lyukas cipője alaposan beázott. Aztán Balázs néninél aprította a gyújtóst kinn az udvaron. Ezt szeretetből tette meg mindennap. Az öreg Balázs néninek nem volt senkije. Jól sütött a februári nap, Miska kezében csillogott, villogott a kis fejsze. Kipirult, megizzadt. S még akkor se ment haza, hiszen ő vízhordó is volt Verébéknél. Azzal szokott egy kis pénzt keresni. S meghatva hallgatta, milyen csodálatosan szabadította ki Isten a halál torkából, mert a kislánya, meg a felesége idehaza imádkozott érte. Mire hazaindult, hideg szél kerekedett, és reggel úgy fájt mindene, hogy nem tudott felkelni. Ki aprít most fát Balázs néninek? És mit gondol a vak bácsi, akit minden délben át szokott vezetni az utca túlsó felére, hogy ő most megfélekedezt rőla? És készen találja-e őt a Megváltó, ha el akarja vinni a mennyei házába? Hiszen olyan nagyon beteg!

Feri éjszaka nyugtalanul aludt. Rettenetes álma volt: kezében a „Pál utcai fiúk”-kal és egy szép piros almával bekopogtatott Miskáékhoz, s az öreg nagyanyó sírva egy kis koporsóhoz vezette. Miska feküdt benne fehéren, kiterítve. „Későn jöttél, kislány!”

Amikor édesapja reggel aggódva kérdezte, mi baja, előcsuklott belőle a sírás és mindent, mindent elmondott. Dr. Katona János még dél előtt elment megvizsgálni a kis beteget, s délután Feri is vele mehetett. Bocsánatot kért Miskától és odaadta örökbe „A Pál utcai fiúk”-at. Még nem késett el. Szívéről lehullt a nagy teher. S Miska is úgy örült a kibékülésnek.

Sokáig lebegett még élet-halál közt, de a Megváltó még a földön akart rá feladatot bízni, és meggyógyította. Nem sokkal a meggyógyulása után nagyanyó csukta be örökre a szemét, s költözött jobb hazába. De Miska nem maradt elhagyott. Dr. Katona János úgy megszerette betegsége alatt, hogy odafogadta gyermekei közé. Így lettek Feri és Miska testvérek. Azóta is együtt ülnek az iskolában, és gyakran emlegetik azokat a nehéz napokat, amikor Miska helye üres volt.

*(Túrmezei Erzsébet:
Ragyogjatok szép csillagok c. könyvéből)*

Nem önmagáért csillog

- Beszélgetés Vass Tímeával

„Jézus, kegyelmed tart életben” – énekli Mea új albumán a Jó vagy hozzám című dalban. Tipikusan olyan dal ez, amit ha például gyülekezetben énekelnék, elfogna a gyanú, hogy vajon komolyan gondolom-e ezeket a szavakat. Abban viszont biztos vagyok, hogy Mea szájából hitelesen szól, hog őt valóban Krisztus tartja életben.

Timi irodájában fogad az interjúra., amely amennyire lepukkant, annyira hangulatos is, kicsit bunkerhangulatú, nincs rajta ablak, a falak pedig, mint egy második világháborús óvóhelyen. Hatalmas Rebecca St. James-poszter az egyik falon, monitorok és ezernyi cédé, papír az asztalon. Gitár, kotta, mikrofon ugyanakkor sehol. Hamar kiderül, hogy ő habár valóban az a lány, aki a cédéborítón látható, sőt ő énekel is az albumon, ugyanakkor a lemezborító is az ő keze munkája. Mea ugyanis számítógépes grafikusként dolgozik a budapesti Golgota Gyülekezetben.

Feltételezhetően neked már az óvodában is mikrofon volt a jeled. Vagyis már gyermekkorodban énekesnő szerettél volna lenni.

Lámpalázás voltam, féltem az emberek előtt verset mondani, beszélni, inkább afféle „de-hogy mutatom meg magam” típusú voltam. Most sem magamat szeretném mutogatni. De ha tíz éve azt mondják nekem, hogy a színpadon állok, akkor nem hiszem el...

Énekeltél egyáltalán tíz évvel ezelőtt?

Nem. Dúdolgattam, énekelgettem, és persze nagyon szerettem zenét hallgatni. Ám nem tanultam zenét. Senkitől nem kaptam bátorítást, hogy jó hangom van, és így nem is voltak énekesnői ambícióim.

Ez csak a megtérésem után változott, amikor az akkori gyülekezetem házicsoportjában vezettem a dicsőítést. Ekkor kaptam az első pozitív visszajelzéseket, hogy szeretnek hallgatni, mert nagyon megnyugtató a hangom. Az egyik lány a csoportból, aki tanult énekelni, azzal bátorított, hogy muszáj énekelnem, mert már most „nyitva van a torkom”, amit ő csak próbál elérni. Így a nagyobb dicsőítő csoportba is bekerültem.

Emellett Isten meggyőzött arról, hogy szeretne használni az éneklésben, mégpedig olyan mó-

don, hogy Isten saját magát meg tudja mutatni rajtam keresztül az embereknek. Nagyon fontosnak tartom, hogy hallgatóimnak ne csak zenei, de inkább lelki élmény legyen, „ha én egyszer kinyitom a számat”.

Tehát zenét nem tanultál, mi a helyzet a számítógépes kiadványszerkesztéssel?

Hangszeres zenét vagy szolfézst sosem tanultam, gitározni magamtól kezdtem el. Az elmúlt öt évben azonban magánénekórákat vettem Csikós Tardy Zsófiától. A kiadványszerkesztést is úgy kezdtem, mint a zenélést, autodidakta módon, de három éve végül elvégeztem a MÚOSZ újságtördelői tanfolyamát. Egyébként angol nyelvtanári diplomám van.

Az az érzésem, hogy meglehetősen hosszú utat jártál be, míg keresztény énekesnő lett belőled.

Családomban a nagymamámon kívül senki nem hívó, ezért Istenről nem is hallottam gyerekkoromban. Nagymamám viszont tanított nekem egy esti imádságit, amit minden este elimádkoztam. Hittem Istenben, de nem tudtam róla semmit.

Otthon nem volt bensőséges, boldog, szeretetteljes légkör: szüleim nagyon sokat dolgoztak, és nagyon ritkán láttam apukámat. Nem is éreztem boldognak magamat, sokat voltam depressziós. Nagyon kerestem az olyan emberek társaságát, akikből valami szeretet, érdeklődés áradt a másik iránt. Szerettem volna ilyen lenni. Tizenhat évesen – rajzsakkörön – találkoztam egy hívő lánnyal, akinek hatására elkezdtem Bibliát olvasni, és ettől kezdve nem tudtam Istenről nem gondolkodni. Olyannyira, hogy a naplómbe is leírtam, hogy ez már túl sok, nem kéne ezzel ennyit foglalkozni. Próbáltam magamról lepasszolni a témát, de nem ment. Rajta keresztül kerültem kapcsolatba a Magyar Evangéliumi Keresztyén Diákszövetséggel, melynek az első keresztény táboromat is köszönhetem 1989 nyarán. Ott már sok tanítást hallottam, és sok embert megismertem.

Nem tudnám meghatározni, hogy mikor tértem meg. Bár felfogtam az evangéliumot, és hoztam is egy döntést, hosszú évekbe telt, mire megértettem, hogy ez mit jelent. Az elején ugyanis úgy képzeltem, hogy keresztényként megpróbálunk jó emberré válni: szeretjük a többieket, nem vagyunk önzők, nem gondolunk gonosz dolgokat, miegymás. Ám azt vettem észre, hogy ettől egyáltalán nem vagyok boldogabb, sőt még nyomorultabbul éreztem

magam. Évekbe tel, míg Isten szeretete beszivárgott az életembe – tudniillik sok falat építettem ki a szívem köré, és ezeket Istennek le kellett bontania.

Milyen falak voltak ezek?

Félelmek – többek között. Egyik nagy félelmem az volt, hogy nem szeretnek, nem fogadnak el az emberek, mivel nem is éltem meg közöttük a teljes elfogadást, szeretetet. Azonban Isten ezt maximális mértékben akarja nyújtani. Ha valaki békességre jut ebben, nyitottá válik arra, hogy másokat szeressen. Amíg valaki nem tudja elhinni, hogy Isten úgy szereti őt, ahogy van, minden gyengeségével együtt, addig nagyon korlátozott lesz abban, hogy másokat szeressen.

A másik nagyon nagy gondom a halálfélelem volt, hogy valami halálos betegség miatt vége lesz az életemnek. Furcsamód ettől már fiatalkoromban rettegettem.

Mégis, miért alakult ez ki benned?

Tizenhat éves koromban, amikor Krisztus mellett döntöttem, az életem sokkal nyomorúságosabb lett, mint azelőtt. Ez azért volt furcsa, mert előtte boldogtalan tinédzserként, utána pedig stresszesként kezdtem élni a napjaimat. Félttem attól, hogy egyedül vagyok, és Isten nem képes segíteni, miközben nagyon akartam hinni, és szerettem volna olyan emberré válni, amilyenként szerintem érdemes élni. Mindennek az volt az oka, hogy Istenről olyan képet alakítottam ki, hogy ő egy ostorral csapkodó valaki, aki azt akarja, hogy térj meg, valld be, hogy rossz vagy. Nem a szeretet Istene rajzolódtam elém, nem a kegyelmen alapuló, „úgy, ahogy vagy, jó vagy nekem” evangéliumot kaptam. Úgy éreztem, Istennek meg kell felelnem: be kell tartanom a szabályokat, és jó emberré kell válnom. Rossz istenképemnek, a megfelelési kényszernek és a sátán hazugságainak együttes hatására lett hát úrrá rajtam az erős félelem, hogy egy bizonyos módon meghalok. Az eszemmel ugyan tudtam, hogy ez butaság, mégis a félelem kézzelfoghatóan valósnak tűnt, erősebbnek, mint én. Azt gondoltam, hogy diliházba kellene zárni. Nem mertem elmondani senkinek, mitől félek, közben reméltem is, hogy majd elmúlik, de nem múlt el. A legrosszabb az volt, hogy tudtam, ha erősen hinném, hogy Isten szeret, és ő jó, akkor nem lennének ilyen gondjaim, de azok nem tűntek el. Küzdöttem ellenük, nem egy-két hó-

napig, hanem évekig. Végül odáig jutottam, hogy úgy éreztem, így nem lehet élni, ez nem normális dolog, mert ez a félelmem megakadályozta már azt is, hogy eleget egyek és igyak. Rám nehezedett a súlya, hogy a haláltól való félelem szépen lassan tényleg a halálokat okozza majd. Ugyanakkor nem mertem elmondani senkinek a problémámat, mert attól tartottam, hogy bolondnak fognak tartani még a legjobb barátaim is. Így, szép csöndben, egyedül küszködtem ezzel, és közben fokozatosan elhúzódtam az emberektől. Rájöttem arra, hogy a félelem több rétegben próbál fogva tartani. A sátán megpróbálta Isten jellemét elferdíteni a szememben, lelki sebeimet még mélyebbé vágva, nyomorúságban tartani. Nagyon sokszor fel akartam adni. Úgy éreztem, hogy nem tudok élni, legjobb lenne öngyilkosnak lenni, de mivel ezt nem lehet, mert keresztény vagyok, könyörögtem, hogy Isten csináljon valamit, mert akármennyire akartam nem félni, félttem.

Hála Istennek, most már nyomát sem látom rajtad ennek. Hogyan szabadultál meg ezektől a lelki gyötrelmekedtől?

Mire már majdnem feladtam, egy szolgáló csoport érkezett Bécsből a gyülekezetünkbe. Közülük egy hölgy imádkozott értem, és egy Istentől kapott lelki üzenettel bátorított, ami arról szólt, hogy Jézus kivezet ebből az állapotból. Attól a naptól kezdve egyre jobb lett az életem, egyre szabadabbnak éreztem magam. Közvetlenül ez előtt már elmondtam egy barátnőmnek is a problémámat, aki nagyon megértőnek mutatkozott, és rávilágított arra, hogy a sátán próbál engem tönkretenni, és persze imádkoztunk a szabadulásomért is. Nagyon felszabadító élményként éltem meg, hogy a barátaim szeretnek és elfogadnak. Tudtam, hogy Isten tényleg létezik, és segíteni fog. Elhatároztam, hogy nem adom fel ezt a harcot, hanem végigcsinálom.

Isten szeretetét egyre jobban átéltem, ahogy mindinkább megismertem a kegyelem Istenét, az ő atyai szerető szívét, és elhittem, hogy szeretete valós, és nem csak másoké, hanem az enyém is. Rájöttem, hogy létezésem ténye is erről tanúskodik. Ha lélegzem és élek, az annak a jele, hogy Isten akarta, hogy legyek. Ha ő akarta, hogy létezzem, akkor egyedi és különleges lehetek, akit el akar halmozni szeretetével, és élettellel ajándékoz meg.

Rájöttem, hogy a félelem legjobb ellenszere az, hogy szembenézek a félelemmel, és csak azért is azt teszem, amitől a félelem megpróbál elválni.

Igazi szabadulást Jézus tud hozni az ember életébe, bármilyen félelemmel is küszködjön, mert ő Istenként mégis emberré lett, és teljesen azonosult velünk. Egy bibliavers jut eszembe minderről, ami nagyon ráillik az életemre: „*ő is (Jézus) hozzájuk (az emberekhez) hasonlóan részese lett ezeknek (az emberi életnek), hogy halála által megsemmisítse azt, akinek hatalma van a halálon, vagyis az ördögöt; és megszabadítsa azokat, akik a haláltól való félelem miatt egész életükben rabok voltak.*” (Zsid 2, 14-15). Nem szokványos módon ismertem meg tehát Istent. Nem következett felszabadult, boldog időszak a megtérésem után. Kicsit úgy éreztem magam, mint Pál apostol, aki könyörgött, hogy vegye el a tuskét az Isten az ő testéből, de az Úr nem engedte meg, hanem ezen keresztül mutatta meg neki a kegyelmét.

Ilyen szenvedések árán is megéri Istent választani?

Isten mindentől függetlenül Isten, és az igazság mindentől függetlenül igazság. Nagyon sok embert látok, akik úgy gondolják, hogy Istenben azért jó hinni, mert megéri számukra és hasznuk származik belőle. Kihasználjuk Istent, addig keressük, amíg jókat ad, de ha baj van, akkor rázzuk az öklünket, hogy miért nem szeret. Isten azt tanította, hogy „*Ő: van*”, és higgyek benne. Ez alapvető tény, meg is bizonyosodtam róla. Isten arra tanított, hogy bízzak benne akkor is, ha minden jel arra utal, hogy „*nem éri meg*”, és szeretetére ne abból következtessék, hogy mennyire vagyok egészséges vagy boldog. Bár szenvedéseken is át kell menni az élet során, Isten gyermekeként bízhatok abban, hogy minden a javamat szolgálja, és a szenvedés nem értelmetlen.

Most biztosan örülsz az első lemezednek. Mesélj kicsit róla!

Ez az első szólóalbumom. *Dobner Illés* szerzte a dalokat, melyek jó fogadtatásra találtak a Golgota Gyülekezetben, és a dicsőítésvezető, *Mike Payne* azt gondolta, hogy jó lenne egy CD-t kiadni ezekből, és rám esett a választásuk. Nagyon örültem neki, hiszen Isten már készített erre.

Hogy tetszik?

Hangulatában kicsit jazzes, latinos, de unplugged popos, rockos elemek is megtalálhatók rajta. Elsősorban dicsőítő album, ami keresztényeknek szól, de ha egy nem hívő ember kezébe kerül. Igényes zenei tartalommal és mutatós CD-borítóval találkozhat. Nagyon nagy dolognak tartom, hogy elkészült. Am nincs bennem az, hogy fűnek-fának ezzel dicsekedjek. Örülök neki, és várom, hogy Isten végezze a munkáját vele – velem.

(JELIGE: Hegedűs Ádám Endre)

Hogyan tegyek bizonyosságot a társaimnak, ha úgy tűnik, mindent meg tudnak cáfolni?

Valószínűleg mindannyian találkoztunk ezzel a problémával. Nagyon le tud törni, hogyha nem vagyunk óvatosak. Ha viszont tudunk hallgatni és gondolkodni, Isten bizonyosságot tud adni bármilyen ellenérvvel szemben.

Érdekes, hogy a legtöbb ember, aki a kereszténység ellen van, csak "szajkózza", amit valahol hallott. Ha megkérik őket, hogy magyarázzák meg az érveiket, vagy mondjanak egy példát, nem tudnak válaszolni. Van aki azt mondja: "A Biblia tele van tévedésekkel." Akkor viszont szóhoz sem jut, mikor megkérik, említsen meg egy tévedést. Ahogy idővel megtanulunk hallgatni és helyes kérdéseket feltenni, úgy egyre magabiztosabban és türelmesebben tudunk majd reagálni.

Vannak olyanok, akik azért vitatkoznak, mert nem szeretnék az életüket Krisztusnak adni. Senki nem szereti bevallani a bűneit, ezért inkább eltakarja őket jól hangzó érvekkel. Te viszont megkérdezheted: "Ha minden kérdésre válaszolnék, odaadnád életedet Krisztusnak?" Sokszor azt mondják: "Nem.", és ezzel be is fejezik a beszélgetést.

Keresztényként keményen kell dolgoznunk azon, hogy megismerjük az igazságot és felismerjük a világnézeteket (azaz, egy-egy ember gondolkodását és a gondolatai mögötti érvelést). Türelmesnek, szeretetteljesnek és bölcsnek kell lennünk.

"...legyetek készen mindenkor számot adni mindenkinek, aki számon kéri tőletek a bennetek élő reménységet. Ezt pedig szelíden és tisztelettudóan, jó lelkiismerettel tegyétek,

hogy amivel rágalmaznak titeket, abban meg-
szégyenüljenek azok, akik gyalázzák a ti
Krisztusban való jó magatartásotokat."

1. Péter 3:15b-16.

"Igyekezz kipróbált emberként megállni az Is-
ten előtt, mint olyan munkás, aki nem vall szé-
gyent, hanem helyesen fejtegeti az igazság
igéjét."

2. Timóteus 2:15.

"Az ostoba és éretlen vitatkozások elől térj ki,
tudva, hogy ezek viszálykodást szülnek. De az
úr szolgálja ne viszálykodjék, hanem legyen ba-
rátságos mindenkire, tanításra alkalmas és
türelmes, aki szelídséggel neveli az ellensze-
güldőket, hátha az Isten megadja nekik egyszer,
hogy megtérve megismerjék az igazságot, és
felocsúdjának az ördög csapdájából, aki fog-
lyul ejtette őket, hogy akarátát tejesítsék."

2. Timóteus 2:23-26.

Olvass el néhány jó könyvet, amiből megta-
nulható a helytelen nézetek és kérdések felis-
merése. Josh McDowell több könyvet is írt er-
ről. Kezdetnek jó elolvasni a *More Than a
Carpenter* című könyvet. (Magyarul is megje-
lent Több, mint ács címen a Timóteus Társaság
kiadásában).

Tartsd szem előtt, hogy legtöbbször csak
ismétlik, amit a tanáraiktól, a médiában vagy
más emberektől hallottak. Ne ess kétségbe, ha
ellenállással találod magad szembe. Hallgass,
gondolkozz és kérdezz rá, pontosan mire is
gondolnak. A legfontosabb, hogy ragaszkodj
Isten üdvtervének elmondásához (János 14:6.).
Ha nem tudsz valamit, mondd meg, hogy hol-
napra utánanézel, és legközelebb visszatérek
rá. és ragaszkodj Jézus evangéliumához!

Honnan tudhatom mi jó és mi rossz?

Mi Isten akarata az életemmel? Sok olyan fia-
tal van, aki **szeretne** igazodni Isten akaratahoz,
de csak küszködik, mert nem **tudja** hogyan is-
merheti fel Isten akarátát. Az alábbiakban né-
hány olyan alapelvet szeretnénk bemutatni Is-
ten Igéjéből, ami segíthet abban, hogy felis-
merd, mi Isten akarata a te életedben.

Hasznomra van?

Az [1. Kor. 6:12](#). első fele így szól: "Minden
szabad nekem, de nem minden használ (hasz-
nos)..." Hasznomra van az adott dolog? Segít
abban, hogy jobb keresztyén, jobb barát vagy

jobb testvér legyek?

A második alapelvet szintén ebben a szakasz-
ban találhatjuk meg.

Rabja vagyok?

Az [1. Kor. 6:12](#). így folytatódik, "Minden sza-
bad nekem, de nem minden használ. Minden
szabad nekem, de ne legyek semminek a rab-
jává." Valójában mi irányít? Gondolj csak bele,
mennyi mindennek a rabjává válhatunk,
például a cigarettának, az alkoholnak, a TV-
nek, a pornográfiának és még sorolhatnánk.

Megbotránkoztatok-e másokat?

Az [1. Kor. 8:7-13](#)-ban találhatjuk a következő
alapelvet: Ne tegyél olyat, amin más megbot-
ránkozik (kiakad). Pál apostol ismerte az
egyetlen igaz Istent, erős hite volt. Tudta azt is,
hogy Isten nem ítéli el őt azért, mert húst eszik,
de ha azt látta, hogy valaki emiatt esik el, ak-
kor inkább teljesen lemondott róla, és egyálta-
lán nem evett húst.

Egyszer egy barátomtól a következő meglepő
történetet hallottam:

"Tisztán emlékszem arra, amikor először ittam
sört megtérésem után. 25 éves voltam és a kö-
zépiskolások között szolgáltam. Már négy éve
nem ittam egy kortyot sem, amikor egy délután
a szobatársam, aki egyébként a fiatalok közötti
szolgálatban a vezetőm volt, megkínált sörrel.
Éppen akkor értem vissza egy hat kilométeres
futásból, és nagyon szomjas voltam. Kortyin-
tottam egyet az üvegből, de nem ízlett. Gyor-
san ittam egy kis vizet, hogy kiöblítsem a rossz
íz a számból.

Pár nappal később a középiskolában ebédel-
tem. Néhány diák, akik az ifjúsági csoport-
omba jártak, odajöttek hozzám, és elmesélték,
hogy egyik barátunk nagyon berúgott a hétvé-
gén. Azt is elmondták, hogy a srác előző csü-
törtökön átjött hozzám, és éppen kopogni
akart, amikor a szobába benézve meglátott en-
gem egy üveg sörrel a kezemben.

Csak egyetlen kortyot ittam négy év alatt, még
csak nem is ízlett, és ez a srác miattam esett el.
Nagy lecke volt a számomra. Habár a törvé-
nyek szerint elég idős vagyok ahhoz, hogy
igyak, mégsem fogok, mert nem szeretném, ha
egyetlen testvérem is emiatt esne el."

Lehet, hogy a törvény szerint még nem is vagy
elég idős ahhoz, hogy igyál (az USA-ban 18 év
alatt törvény tiltja az alkohol fogyasztást), de
biztos tudsz mondani egyéb helyzeteket, ami-
kor nem az ivás miatt, hanem másért valaki

lelkileg esik el miattad.

Isten dicsőíti, amit teszek?

Az [1. Kor. 10:31](#). ezt mondja: "Akár esztek, akár isztok vagy akármit is tesztek, mindent Isten dicsőségére tegyetek." Dicsőíti-e Istent az amit tesztek valamilyen módon?

Van olyan Bibliában említett épület, amit sikerült a régészeknek kiásniuk?

Igen, elég sok Bibliai építményt sikerült kiásni. Alább megemlítünk néhányat a legérdekesebbek közül:

A Babel torony alapja Babilonban, ahol összezavarodtak a nyelvek. (1.Mózes 11:1-9.)

A palota Jerikóban, ahol Éhúd meggyilkolta Eglónt, Móáb királyát. (Bírák 3:12-30.)

Sikem keleti kapuja, ahol Gaal és Zebul figyelték, amit Abímelek erői megközelítik a várost. (Bírák 9:34-38.)

Baal-Berít temploma Sikemben, ahol megszerették az anyagiakat Abímelek királyságának finanszírozásához és ahol Sikem lakói menedéket találtak, amikor Abímelek megtámadta a várost. (Bírák 9:4; 9:46-49.)

A gibeoni tó, ahol Dávid és Ísbóset erői összecsaptak Izrael királyi székéért. (2. Sámuel 2:12-32.)

A hesbóni tavak, amit a Biblia Szulamit szeméhez hasonlít. (ÉnÉn. 7:5.)

A királyi palota Samáriában, ahol Izrael királyai éltek. (1. Királyok 20:43; 21:1-2; 22:39 ; 2. Királyok 1:2; 15:25.)

Samária tava, ahol halála után megmosták Aháb király harci kocsiját. (1. Királyok 22:29-38.)

Az Ezékiás király által Jeruzsálem alatt ásott vízvezeték, ami akkor is szolgáltatta a vizet, amikor az Asszírok körülzárták a várost. (2. Királyok 20:20.; 2. Krónika 32:30.)

A királyi palota Babilonban, ahol Bélsaccar király a lakomát tartotta, amikor Dániel megfejtette a kézírást a falon. (Dániel 5.)

A királyi palota Súsánban, ahol Eszter a Perzsa király, Ahasvérós felesége volt. (Eszter 1:2 ; 2:3;5;9;16.)

A királyi palota kapuja Súsánban, ahol Mordokaj, Eszter rokona, ült. (Eszter 2:19; 2:21; 3:2-3; 4:2; 5:9; 5:13; 6:10; 6:12.)

A tér a királyi palota kapuja előtt Súsánban, ahol Mordokaj találkozott Hatákkal, Ahasvérós

háremőrével. (Eszter 4:6.)

A zsinagóga alapja Kapernaumban, ahol Jézus meggyógyított egy tisztátalan lélektől megszált embert (Márk 1:21-28.), és ahol elmondta az élet kenyeréről szóló prédikációját (János 6:25-59.).

Péter háza Kapernaumban, ahol Jézus meggyógyította Péter anyósát és másokat. (Máté 8:14-16.)

Jákób forrása, ahol Jézus beszélt a samaritánus asszonnyal. (János 4.)

A Bethesda nevű medence Jeruzsálemben, ahol Jézus meggyógyított egy beteg embert. (János 5:1-14.)

Siloám-tava Jeruzsálemben, ahol Jézus meggyógyította a vakot (János 9:1-7.).

A törvényszék Korinthusban, ahol Pált törvény elé állították (ApCsel. 18:12-17.).

Az efézusi színház, ahol az ötvösök zavargása történt (ApCsel. 19:29.).

Heródes palotája Cézareában, ahol Pált fogvatartották (ApCsel. 23:33-35.).

Valamit nem értek

Régóta ismerlek már Istenem,
S egyre halkulnak bennem a "miért"-ek.
De homályos elmém bárhogyan derül is,
valamit most sem értek.

Tudom, szereted minden művedet,
mert minden műved nagyszerű, remek.
Szereted a virágot, hisz színében
a mennynek színei tündökölnék.
Szereted a csillagot: tiszta, fényes.
A követ is: ház lesz, véd, menhelyet, ád;
a harmatot, a forrást: makulátlan,
s mert szótlanul terem, a füvet, s a fát.
Az állatot, mert törvényed szerint él,
s mint az ember, testvérebbe nem harap;
a szitakötöt, fecskét, sást, galambot,
méhet és minden zümmögő bogarat,
Mik a szivárvány száz színét ragyogják,
s himporuk, pelyhük, tolluk lágy, puha;
szereted a gyermeket, mert arcán
az ártatlanság égi mosolya.

Szép minden műved, hát hogyan szeretnéd,
Gyönyörködsz benne, mind, mind értem ezt!
De engem, aki szégyenedre válok,
ezt nem értem, hogy engem miért szeretsz?!

(Bódás János)

Halpaprikás

Hozzávalók: 1 kg afrikai harcsafilé; 2 fej vörshagyma; 1 paprika; 1 paradicsom; 1 dl főzőtejszín; só; bors; pirospaprika; kevés olaj

Elkészítés: A harcsafilét - ha bőrös, megnyúdom -, 1,5x1,5 centis kockákra vágom, és enyhén besózom. Kevés olajon üvegesre párolom az apróra vágott hagymát, beledobom a kockára vágott paprikát. Megszórom pirospaprikával (a pirospaprika szín- és ízanyaga zsiradékban oldódik !), rádobom a kockára vágott paradicsomot, kevés vízzel felöntöm. Ízesítem sóval, borssal, majd kis lángon addig párolom, amíg a hagyma és a paprika szétfő, és jó sűrű szaftot kapok. Ekkor beleteszem a hal-kockákat, és innentől már csak rázogatva mozgatom, ha kell, mert keverés esetén szétörjük a halat. 20-25 percig hagyom, majd óvatosan belekeverem a szaftba a tejszínt. Még egyet rottyantok rajta, majd tálalom. Deszkáról késsel szaggatott galuskával tálalom.

Májjal töltött burgonya

Hozzávalók: 20 dkg sertésmáj; 12 közepes szem burgonya; 1 fej hagyma; 5 dkg trappista sajt; 1 evőkanál tejföl; 1 teáskanál paradicsompüré; 1 teáskanál pirospaprika; só; bors; olaj

Elkészítés: A burgonyát héjában megfőzzük. Meghámozzuk, félbevágjuk, belsejét kiskanállal kikaparjuk úgy, hogy 4-5 mm-es pereme maradjon. Megforrósított olajon üvegesre pároljuk a kockára vágott hagymát. Hozzáadjuk a csikokra vágott májat, borsozzuk, 4-5 percig kevergetve pirítjuk. Meghintjük a pirospaprikával, hozzáadjuk a paradicsompürét, pici vizet és még egyszer felforraltjuk. A tűzről levéve a puha májat villával összetörjük, majd összekeverjük a főtt burgonya kivájt belsejével. Sózzuk és a burgonya üregeibe töltjük. Tűzálló táliba egymás mellé helyezük. Meglocsoljuk kevés tejföllel, meghintjük a reszelt sajttal és forró sütőben 10 percig sütjük.

Állandó alkalmaink

Kedd:	19,00	Ifjúsági óra
Csütörtök:	18,30	Bibliaóra
	19,30	Énekóra
Péntek:	18,00	Ifjúsági óra
Vasárnap:	9,00	MKBK, Imaóra
	9,00	Gyermek Bibliakör
	10,00	Istentisztelet
	17,00	Istentisztelet
	18,30	Énekóra

Idegeneknek tilos

- Álljon meg! Nem látja, hogy ki van írva: Idegeneknek tilos feljönni a színpadra!
- De látom, csak valahogy kezdtem nagyon rosszul érezni magam az üres nézőtéren egyedül!

Öt állat

Tanító néni kérdezi az iskolában a gyerekeket, tudnak-e öt állatot mondani, amelyek az Északi-sarkon élnek. A teremben nagy a csend, de egyszer csak az egyik gyerek majd kiesik a padból, úgy jelentkezik. A tanító néni felszólítja:

- Nos, mi az az öt állat?
- Három jegesmedve és két foka!

Történelemóra

A történelemtanár felszólítja az egyik nebulót.
- Beszélj valamit Hunyadi László lefejeztetéséről! A diák hallgat.

- Na, mi az? - sürgeti a tanár. - Miért nem beszélsz?
- Mert úgy felháborít a dolog, hogy nem találok szavakat...

Ferde torony

- Mi lesz a pisai ferde torony sorsa?
- ???
- Majd eldől!

Párnák közt

Két párna beszélget:

- Nagyon fáj a hátam.
- Csak nem megemelted magad?
- Dehogy, csak huzatot kaptam.

Két virág beszélget

Két virág beszélget a réten. Az egyik megkérdezi a másiktól:

- Nincs kedved délután eljönni velem moziba?
- Sajnos nem tudok, nem érek rá, fogorvoshoz kell mennem.
- Fogorvoshoz??? Megőrültél? Tudod jól, hogy nekünk, virágoknak, nincsenek is fogaink!
- Az igaz, de én gyökerkezelésre megyek!

SZERETET - SZOLGÁLAT
A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja
Felelős szerkesztő:
dr. Almási Mihály
Szerkesztő: Máté Dániel, Máté Daniella, Máté Lukács
Technikai szerkesztő: Lesták Károly
 Megjelenik havonta nyomtatva 200 példányban